EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 11.12.2018
COM(2018) 821 final

2018/0416 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA,

ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011 attiecībā uz preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko veicina elektroniskas saskarnes, un uz īpašiem režīmiem nodokļa maksātājiem, kas sniedz pakalpojumus personām, kuras nav nodokļa maksātājas, un kas veic preču tālpārdošanu un konkrētas preču piegādes iekšzemē

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Padomes Direktīvas 2006/112/EK[1] ("PVN direktīva") 397. pantā noteikts, ka "Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu pieņem vajadzīgos pasākumus, lai īstenotu šo direktīvu".

Pamatojoties uz to, Padomes Regula (ES) Nr. 282/2011[2] ("PVN īstenošanas regula") paredz saistošus noteikumus par konkrētu PVN direktīvas noteikumu piemērošanu. Konkrētāk, šīs regulas XI nodaļas 2. iedaļā ir paredzēti sīki izstrādāti noteikumi īpašu režīmu piemērošanai tādiem nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgā dalībvalstī un kas sniedz telekomunikāciju, apraides vai elektroniskus pakalpojumus PVN direktīvas 358. līdz 369.k pantā definētajām personām, kuras nav nodokļa maksātājas (t. s. "vienas pieturas aģentūras minishēma"). Vienas pieturas aģentūras minishēma ļauj šādu pakalpojumu sniedzējiem dalībvalstī, kurā tie ir identificēti, izmantot tīmekļa portālu, lai deklarētu un samaksātu PVN, kas maksājams citās dalībvalstīs.

Padome 2017. gada 5. decembrī pieņēma Direktīvu (ES) 2017/2455[3] ("PVN e-komercijas direktīva"), ar kuru groza PVN direktīvu, un cita starpā ar to:

– paplašina vienas pieturas aģentūras minishēmas darbības jomu, iekļaujot tajā visu veidu pakalpojumus, kā arī preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē un no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu, pārveidojot vienas pieturas aģentūras minishēmu par vienas pieturas aģentūru;

– ievieš īpašus noteikumus, kas piemērojami nodokļa maksātājiem, kuri, izmantojot elektronisku saskarni, piemēram, tirdzniecības vietu, platformu, portālu vai līdzīgus mehānismus veicina citu nodokļa maksātāju veiktas konkrētas piegādes.

Šā priekšlikuma mērķis ir paredzēt sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu šos PVN direktīvas grozījumus, kurus piemēro no 2021. gada 1. janvāra. Tas tiek panākts, grozot PVN īstenošanas regulu.

• Atbilstība pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā

Šajā priekšlikumā ir paredzēti sīki izstrādāti noteikumi, kas vajadzīgi, lai īstenotu PVN e-komercijas direktīvu, kas ir daļa no PVN rīcības plāna[4].

• Atbilstība pārējiem Savienības politikas virzieniem

Papildus PVN rīcības plānam PVN e-komercijas direktīva ir noteikta par galveno iniciatīvu Digitālā vienotā tirgus stratēģijā[5], kā arī Vienotā tirgus stratēģijā[6] un e-pārvaldes rīcības plānā[7].

---

1 Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28 novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

2 Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (pārstrādāta versija) (OV L 77, 23.3.2011., 1. lpp.).

3 Padomes Direktīva (ES) 2017/2455 (2017. gada 5. decembris), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā (OV L 348, 29.12.2017., 7. lpp.).

4 COM(2016) 148 *final* "Ceļā uz vienotu ES PVN zonu — laiks pieņemt lēmumu".

5 COM(2015) 192 *final*.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Šā priekšlikuma pamatā ir PVN direktīvas 397. pants. Minētajā pantā ir noteikts, ka Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu pieņem pasākumus, kas nepieciešami minētās direktīvas īstenošanai.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)

Priekšlikums groza sīki izstrādātos noteikumus, kas vajadzīgi, lai pēc darbības jomas paplašināšanas pareizi darbotos vienas pieturas aģentūras minishēma, kas noteikta PVN īstenošanas regulā. Vienas pieturas aģentūras darbība ir balstīta uz ES mēroga IT sistēmu, kas ļauj dalībvalstīm elektroniski apmainīties ar PVN reģistrāciju un PVN deklarāciju informāciju, kuras pamatā ir jābūt saskaņotām sīki izstrādātām tiesību normām. Turklāt ar to īsteno noteikumus, kas iekļauti PVN e-komercijas direktīvā attiecībā uz nodokļa maksātājiem, kuri veicina preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, izmantojot elektronisku saskarni, piemēram, tirdzniecības vietu, platformu, portālu vai līdzīgus mehānismus. Minētie noteikumi visām dalībvalstīm ir jāpiemēro saskaņoti, lai neradītu nepilnības, kas varētu radīt ieņēmumu zaudējumus.

Tādēļ šis priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam.

• Proporcionalitāte

Šis priekšlikums ir nepieciešams, lai pielāgotu PVN īstenošanas regulu, ņemot vērā PVN direktīvas noteikumus, kuri grozīti ar PVN e-komercijas direktīvu. Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu, proti, tas paredz tikai tos pasākumus, kas nepieciešami PVN e-komercijas direktīvā paredzēto mērķu sasniegšanai.

• Juridiskā instrumenta izvēle

Priekšlikums groza Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka PVN direktīvas īstenošanas pasākumus.

3. *EX POST* NOVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

• Ex post novērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes

Ietekmes novērtējumā, kas pievienots Komisijas priekšlikumam, kā rezultātā tika pieņemta PVN e-komercijas direktīva, bija ietverts vienas pieturas aģentūras minishēmas novērtējums, kurā, cita starpā, tika konstatēti vairāki trūkumi, piemēram, sarežģījumi nodokļa maksātājiem, kas veic labojumus PVN deklarācijās. Šie trūkumi ir novērsti PVN e-komercijas direktīvā, taču ir vajadzīgi sīki izstrādāti īstenošanas noteikumi, kas jāparedz PVN īstenošanas regulā.

• Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

PVN nākotnes attīstības grupas ietvaros Komisija ir veikusi vairākas apspriešanās kārtas ar dalībvalstu iestādēm — gan nodokļu administrācijām, gan muitas administrācijām. Tā tikās arī ar attiecīgajiem uzņēmumiem gan PVN ekspertu grupas ietvaros, gan speciālās sanāksmēs ar elektronisko saskarņu un pasta operatoriem. Visbeidzot, 2018. gada martā Maltā tikās īpašā darbgrupa *Fiscalis 2020*, kurā nodokļu iestāžu, muitas dienestu un attiecīgo saimnieciskās

---

[6] COM(2015) 550 *final.*

[7] COM(2016) 179 *final.*

darbības nozaru pārstāvji kopīgi apsprieda jautājumus, kas saistīti ar PVN e-komercijas direktīvas īstenošanu.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Neatkarīgu ekspertu atzinums nebija vajadzīgs.

- **Ietekmes novērtējums**

Attiecīgie pasākumi ir tīri tehniska rakstura un tikai paredz Padomes pieņemto noteikumu piemērošanu. Tāpēc ietekmes novērtējums nav vajadzīgs.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Ar šo priekšlikumu tiek īstenota PVN e-komercijas direktīva, ar ko paplašina vienas pieturas aģentūras minishēmas darbības jomu, attiecinot to arī uz visu veidu pārrobežu pakalpojumiem, ko uzņēmumi sniedz patērētājiem, kā arī uz preču tālpārdošanu (gan ES iekšienē, gan no trešām valstīm vai teritorijām uz ES). Vienas pieturas aģentūra ir svarīgs vienkāršojums attiecīgajiem piegādātājiem, jo tas ļauj deklarēt un maksāt PVN vienā dalībvalstī par visām piegādēm, kas veiktas pircējiem citās dalībvalstīs. Tas jo īpaši attiecas uz MVU, kuriem izmaksas par atbilstību PVN saistībām ir relatīvi augstākas nekā lielākiem uzņēmumiem.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šis priekšlikums neietekmē budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Īstenošanu pārraudzīs Administratīvās sadarbības pastāvīgā komiteja (*SCAC*), ko atbalsta tās IT apakškomiteja, Informācijas tehnoloģiju pastāvīgā komiteja (*SCIT*).

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

1. Piegādātāja netieša iesaistīšanās nosūtīšanas vai transportēšanas laikā

PVN direktīvas, kas grozīta ar PVN e-komercijas direktīvu, 14. panta 4. punktā definēta "preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē" un "no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošana". Šīs definīcijas attiecas arī uz tādām preču piegādēm, kur piegādātājs netieši piedalās to nosūtīšanā vai transportēšanā pircējam. Lai nodrošinātu pareizu un vienādu šo definīciju piemērošanu, ir jādefinē jēdziena "netieši" nozīme. Līdz šim šis jēdziens ir izskaidrots tikai PVN komitejas pamatnostādnēs. Ar šo priekšlikumu minēto pamatnostādņu tekstu iekļauj PVN īstenošanas regulā, lai uzlabotu juridisko noteiktību gan uzņēmējiem, gan nodokļu administrācijām (1. panta 1) punkta b) apakšpunkts, ar ko regulai pievieno jaunu 5.a pantu).

2. Noteikumi par elektroniskām saskarnēm

PVN direktīvas 14.a un 242.a pants, kas grozīti ar PVN e-komercijas direktīvu, ievieš īpašus noteikumus attiecībā uz tādām elektroniskām saskarnēm kā tirdzniecības vieta, platforma vai portāls, kuras veicina konkrētas preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanu, ko veic citi nodokļa maksātāji. Protokolā par e-komercijas direktīvas pieņemšanu iekļautajos paziņojumos

Padome aicināja Komisiju ierosināt vajadzīgos īstenošanas noteikumus šo noteikumu piemērošanai, ņemot vērā šādus elementus:

– definīcija tādai situācijai, kad nodokļa maksātājs šķietami veicina preču vai pakalpojumu pārdošanu, izmantojot elektronisku saskarni (tas ir ierosināts 1. panta 1) punkta b) apakšpunktā, pievienojot regulai jaunu 5.b pantu, un 4) punktā, pievienojot regulai jaunu 54.b pantu);

– īpaši noteikumi attiecībā uz nosacījumiem par to, kad maksājumu uzskata par pieņemtu, lai varētu noteikt, kurā taksācijas periodā būtu jādeklarē piegādes, ko veic tādi nodokļa maksātāji, kuri veicina preču piegādi Kopienā, izmantojot elektronisku saskarni, vai jebkurš nodokļa maksātājs, kurš izmanto īpašo režīmu preču no trešām teritorijām vai trešām valstīm tālpārdošanai (tas ir norādīts 1. panta 3) punktā, ar ko regulai pievieno jaunu V a nodaļu un 41.a pantu, un 5) punktā, ar ko regulai pievieno jaunu 61.b pantu);

– kāda veida informācija jāglabā tādu nodokļa maksātāju uzskaitē, kuri veicina preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu Kopienā, izmantojot elektronisku saskarni. Būtu jāņem vērā informācija, kas ir pieejama šādiem nodokļa maksātājiem, cik tā ir būtiska nodokļu administrācijām un samērīga ar šā noteikuma mērķi, kā arī vajadzība ievērot Vispārīgo datu aizsardzības Regulu (ES) 2016/679 (sk. 1. panta 4) punktu, ar ko regulai pievieno jaunu 1.a iedaļu un 54.c pantu).

Pēc diskusijām ar dalībvalstu iestādēm un uzņēmumiem ar 1. panta 1) punkta b) apakšpunktu PVN īstenošanas regulā tiek iekļauts jauns 5.c pants, kurā noteikts, ka:

– tad, ja tiek uzskatīts, ka elektroniskā saskarne pati ir saņēmusi un piegādājusi preces, tā nav atbildīga par tādas PVN summas nomaksu, kura pārsniedz to PVN, kas deklarēts un samaksāts par pārdevumiem, kas veikti, izmantojot elektronisko saskarni. Šāds noteikums ir nepieciešams, lai ļautu dalībvalstīm atbrīvot elektroniskas saskarnes no papildu PVN maksājumiem, ja elektroniskā saskarne ir atkarīga no informācijas, ko sniedz piegādātājs, kurš pārdod preces ar elektroniskās saskarnes palīdzību, un var pierādīt, ka tā rīkojusies labā ticībā;

– jebkuru piegādātāju, kas pārdod preces ar saskarnes palīdzību, uzskata par nodokļa maksātāju un viņa pircēju uzskata par personu, kas nav nodokļa maksātāja. Šis pieņēmums atbrīvo saskarni no pienākuma pierādīt pārdevēja un pircēja statusu.

3. Noteikumi par vienas pieturas aģentūras minishēmas darbības jomas paplašināšanu (1. panta 5) punkts, ar ko aizstāj PVN īstenošanas regulas XI nodaļas 2. iedaļu)

Lielākā daļa no šiem noteikumiem atjaunina PVN īstenošanas regulas XI nodaļas 2. iedaļu, kurā noteikti īstenošanas noteikumi, kas vajadzīgi vienas pieturas aģentūras minishēmas pienācīgai darbībai pēc tās darbības jomas paplašināšanas.

Turklāt apspriešanās ar ieinteresētajām personām rezultātā ir ierosinātas vairākas izmaiņas, kas pārsniedz šo noteikumu vienkāršu pielāgošanu, lai paplašinātu vienas pieturas aģentūras minishēmas darbības jomu. Minētās izmaiņas skar šādus jautājumus:

(a) PVN direktīvas, kas grozīta ar PVN e-komercijas direktīvu, 369.q pantā noteikts, ka identifikācijas dalībvalsts piešķir identifikācijas numuru starpniekam, kurš rīkojas tāda nodokļa maksātāja vārdā un interesēs, kas izmanto "vienas pieturas aģentūru", lai veiktu tādu preču tālpārdošanu, kuras importētas no trešām teritorijām vai trešām valstīm. PVN īstenošanas regulas 57.e pantam pievieno otro daļu, kurā precizēts, ka

šis identifikācijas numurs ir atļauja, kas viņam ļauj darboties kā starpniekam un ko starpnieks nevar izmantot, lai deklarētu PVN par darījumiem, par kuriem uzliek nodokli.

(b) PVN īstenošanas regulas 57.g pantā ir noteikts, ka tad, ja nodokļa maksātājs brīvprātīgi pārtrauc izmantot vienas pieturas aģentūras minishēmu, neatkarīgi no tā, vai viņš turpina piegādāt preces vai sniegt pakalpojumus, uz kuriem šo režīmu var attiecināt, viņam neatļauj izmantot vienas pieturas aģentūras minishēmas nevienā dalībvalstī. Šis noteikums ir svītrots, jo dalībvalstis to neuzskata par lietderīgu un tas var radīt papildu slogu attiecīgajiem nodokļa maksātājiem.

(c) PVN e-komercijas direktīva ļauj trīs gadu laikā labojumus iepriekšējās vienas pieturas aģentūras PVN deklarācijās veikt nākamajā deklarācijā, nevis atkārtoti iesniegt taksācijas perioda deklarāciju, uz kuru attiecas labojumi, kā tas ir vienas pieturas aģentūras minishēmas gadījumā. Tomēr PVN e-komercijas direktīvā nav precizēts, kā no 2021. gada jāveic labojumi deklarācijās, kas attiecas uz taksācijas periodiem pirms 2021. gada 1. janvāra. Lai ierobežotu IT ietekmi, ko rada pāreja no vienas sistēmas uz citu, ir vēlams saglabāt pašreizējo sistēmu, kā veicami labojumi vienas pieturas aģentūras minishēmas PVN deklarācijās par laikposmiem no 2017. gada ceturtā ceturkšņa līdz 2020. gada ceturtajam ceturksnim. Ar priekšlikumu tiek attiecīgi grozīts PVN īstenošanas regulas 61. pants.

(d) Vienas pieturas aģentūras ietvaros labojumi iepriekšējās PVN deklarācijās būs jāiesniedz nākamajā deklarācijā. Kad būs iesniegta galīgā PVN deklarācija, nodokļa maksātājam, kas ir izslēgts no vienas pieturas aģentūras saskaņā ar PVN īstenošanas regulas 61.a pantu, vairs nebūs iespējams iesniegt nākamās PVN deklarācijas. Tādējādi priekšlikumā paredzēts, ka visi labojumi galīgajā deklarācijā un iepriekšējās deklarācijās, kas radušies pēc galīgās deklarācijas iesniegšanas, tiek kārtoti tieši attiecīgās patēriņa dalībvalsts nodokļu iestādēs.

(e) Uzskaites datos, kas jāglabā nodokļa maksātājam, kurš izmanto vienas pieturas aģentūras minishēmu, pašlaik ietver pircēja nosaukumu, ja tas nodokļa maksātājam ir zināms. Tā kā šī informācija ir jāglabā tikai tad, ja tā ir pieejama, tā nav vajadzīga, lai noteiktu dalībvalsti, kurā piegāde ir apliekama ar nodokli, un tā var radīt datu aizsardzības problēmas, tā vairs nav ietverta starp datiem, kas jāglabā ar nodokļa maksātājiem, kuri izmanto PVN īstenošanas regulas 63.c pantā minēto "vienas pieturas aģentūru". Papildu informācija par preču atgriešanu un sūtījuma vai darījuma numuriem ir iekļauta 63.c pantā, lai atvieglotu šo darbību kontroli.

4. Citi noteikumi

14. pants ir svītrots, jo ar PVN e-komercijas direktīvu ir svītrots PVN direktīvas 34. pants (1. panta 2) punkts).

2. pants paredz pasākumus piemērot no 2021. gada 1. janvāra, proti, no dienas, kad sāk piemērot attiecīgos PVN e-komercijas direktīvas noteikumus, kurus īsteno ar šo priekšlikumu. Turklāt regulā ir paredzēta iespēja, ka nodokļa maksātāji var reģistrēties vienas pieturas aģentūrai no 2020. gada 1. oktobra, lai viņi varētu to izmantot no 2021. gada 1. janvāra.

2018/0416 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA,

ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011 attiecībā uz preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko veicina elektroniskas saskarnes, un uz īpašiem režīmiem nodokļa maksātājiem, kas sniedz pakalpojumus personām, kuras nav nodokļa maksātājas, un kas veic preču tālpārdošanu un konkrētas preču piegādes iekšzemē

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu[1] un jo īpaši tās 397. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Padomes Direktīva 2006/112/EK[2] tika grozīta ar Padomes Direktīvu (ES) 2017/2455[3], kurā cita starpā tika paplašināta īpašo režīmu darbības joma nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgā dalībvalstī un kas sniedz telekomunikāciju, apraides vai elektroniskos pakalpojumus personām, kuras nav nodokļa maksātājas, attiecinot tos uz visiem pakalpojumu veidiem, kā arī uz preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē un uz tādu preču tālpārdošanu, kuras importētas no trešām teritorijām vai trešām valstīm. Ar Direktīvu (ES) 2017/2455 turklāt ievieš konkrētus noteikumus, kas piemērojami nodokļa maksātājiem, kuri, izmantojot elektronisku saskarni, piemēram, tirdzniecības vietu, platformu, portālu vai līdzīgus mehānismus, veicina citu nodokļa maksātāju veiktas piegādes.

(2) Sīki izstrādātie noteikumi attiecībā uz šo īpašo režīmu piemērošanu, kas noteikti Padomes Īstenošanas regulā (ES) Nr. 282/2011[4], pēc to darbības jomas paplašināšanas būtu jāatjaunina.

(3) Jēdzienu "preču tālpārdošana Kopienas iekšienē" un "no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošana" definīcijas Direktīvā 2006/112/EK attiecas arī uz preču piegādēm, kurās piegādātājs netiešā veidā iesaistās preču nosūtīšanā vai transportēšanā pircējam. Tāpēc, lai nodrošinātu minēto definīciju pareizu un vienādu piemērošanu visās dalībvalstīs un lai uzlabotu juridisko noteiktību gan uzņēmējiem, gan nodokļu administrācijām, šajā kontekstā ir nepieciešams precizēt un definēt šā jēdziena "netieši" nozīmi.

---

1 OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

2 Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

3 Padomes Direktīva (ES) 2017/2455 (2017. gada 5. decembris), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā (OV L 348, 29.12.2017., 7. lpp.).

4 Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 77, 23.3.2011., 1. lpp.).

(4) Līdzīgi, lai nodrošinātu noteikumu vienādu piemērošanu dalībvalstīs attiecībā uz nodokļa maksātājiem, kuri veicina preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu Kopienā, un lai uzlabotu juridisko noteiktību nodokļa maksātājiem, uz kuriem attiecas pievienotās vērtības nodokļa (PVN) noteikumi un nodokļu administrācijām, kuras piemēro šos noteikumus, ir nepieciešams sīkāk definēt jēdziena "veicina" nozīmi un precizēt, kādos gadījumos uzskatāms, ka nodokļa maksātājs neveicina preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu ar elektroniskas saskarnes palīdzību.

(5) Lai nodrošinātu PVN noteikumu vienotu piemērošanu, ir skaidri jādefinē brīdis, kad var uzskatīt, ka ir pieņemts pircēja veiktais maksājums, lai noteiktu, kurā taksācijas periodā būtu jādeklarē piegādes, ko veic tādi nodokļa maksātāji, kuri veicina preču piegādi Kopienā, izmantojot elektronisku saskarni, vai jebkurš nodokļa maksātājs, kurš izmanto īpašo režīmu preču no trešām teritorijām vai trešām valstīm tālpārdošanai

(6) Ir nepieciešams noteikt, kāda veida informācija būtu jāglabā tādu nodokļa maksātāju uzskaitē, kuri veicina preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu Kopienā ar elektroniskas saskarnes palīdzību. Tajā būtu jāņem vērā šādu nodokļa maksātāju rīcībā esošās informācijas būtība, tās nozīme nodokļu administrācijām un prasība, ka šādai uzskaitei vajadzētu būt samērīgai, lai atbilstu tiesībām un pienākumiem, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 2016/679[5].

(7) Uzskata, ka nodokļa maksātājs, kas veicina konkrētas preču piegādes Kopienā, izmantojot elektronisku saskarni, pats ir saņēmis un piegādājis preces un ir atbildīgs par PVN nomaksu par šīm piegādēm. Ir svarīgi ņemt vērā, ka šāds nodokļa maksātājs, kuram pareizi jādeklarē un jāsamaksā maksājamā PVN summa, var būt atkarīgs no informācijas precizitātes, ko sniedz piegādātāji, kuri pārdod preces ar minētās elektroniskās saskarnes palīdzību. Tādēļ ir pamatoti noteikt, ka šāds nodokļa maksātājs nav uzskatāms par atbildīgu par nevienu PVN summu, kura pārsniedz PVN, kuru tas deklarējis un samaksājis par šīm piegādēm, ja saņemtā informācija ir bijusi kļūdaina un ja tas var pierādīt, ka to nav zinājis un nekādi nav varējis zināt. Tādējādi būtu jāļauj dalībvalstīm atbrīvot šos nodokļa maksātājus no papildu PVN saistībām, ja tie rīkojas labā ticībā.

(8) Lai samazinātu administratīvo slogu nodokļa maksātājiem, kas veicina konkrētas preču piegādes Kopienā, izmantojot elektronisku saskarni, ir lietderīgi atbrīvot tos no pienākuma pierādīt pārdevēja un pircēja statusu. Tādēļ būtu jāievieš daži atspēkojami pieņēmumi, ka piegādātāji, kas pārdod preces ar minētās elektroniskās saskarnes palīdzību, tiek uzskatīti par nodokļa maksātājiem un to pircēji – par personām, kas nav nodokļa maksātājas.

(9) Lai nerastos šaubas, ir jāprecizē, ka identifikācijas numurs, kas piešķirts starpniekam, kurš rīkojas tāda nodokļa maksātāja vārdā un interesēs, kas izmanto importa režīmu, ir atļauja, kas viņam ļauj darboties kā starpniekam un ko starpnieks nevar izmantot, lai deklarētu PVN tādiem ar nodokli apliekamiem darījumiem, kurus viņš veic pats.

(10) Noteikumu, kas liedz tādam nodokļa maksātājam, kurš brīvprātīgi pārtraucis izmantot īpašo režīmu, atsākt izmantot šo īpašo režīmu divus kalendāros ceturkšņus, dalībvalstis neuzskata par lietderīgu, un tas var radīt papildu slogu attiecīgajam nodokļa maksātājam. Tāpēc minētais noteikums būtu jāsvītro.

---

[5] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

(11) Lai ierobežotu ietekmi IT jomā, ko rada izmaiņas veidā, kā veic labojumus iepriekšējās PVN deklarācijās, uz kurām attiecas īpašais režīms, ir vēlams noteikt, ka labojumi PVN deklarācijā, kas attiecas uz taksācijas periodu pirms datuma, no kura dalībvalstīm jāpiemēro valsts pasākumi, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas (ES) 2017/2455 2. un 3. pantam, ir jāveic, izdarot grozījumus minētajā deklarācijā. Turklāt, tā kā taksācijas periodiem no 2021. gada 1. janvāra korekcijas iepriekšējās PVN deklarācijās tiks iesniegtas nākamajā deklarācijā, nodokļa maksātāji, kas izslēgti no īpašā režīma, turpmāk vairs nevarēs veikt korekcijas nākamajā deklarācijā. Tādēļ ir jāparedz, ka šādi labojumi būtu jānoformē tieši attiecīgo patēriņa dalībvalstu nodokļu iestādēs.

(12) Tā kā pircēja nosaukums/ vārds, uzvārds, ja tas ir zināms nodokļa maksātājam, ir jāglabā tikai tāda nodokļa maksātāja uzskaitē, kas izmanto īpašo režīmu, un tas nav nepieciešams, lai noteiktu dalībvalsti, kurā par piegādi ir maksājams PVN, un var radīt datu aizsardzības problēmas, pircēja nosaukumu/ vārdu, uzvārdu vairs nav nepieciešams iekļaut uzskaitē, kas jāglabā nodokļa maksātājam, kurš izmanto īpašo režīmu. Tomēr, lai atvieglotu to preču piegāžu kontroli, uz kurām attiecas īpašais režīms, informācijā, kas jāglabā nodokļa maksātājiem, ir jāietver informācija par preču atgriešanu un sūtījuma vai darījuma numuru.

(13) Tāpēc Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011 groza šādi:

1) regulas IV nodaļu groza šādi:

a) regulas IV nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

"**DARĪJUMI, PAR KURIEM UZLIEK NODOKLI**

(DIREKTĪVAS 2006/112/EK IV SADAĻA)

1. IEDAĻA

Preču piegāde

(Direktīvas 2006/112/EK 14. līdz 19. pants)";

b) regulā iekļauj šādu 5.a, 5.b un 5.c pantu:

"5.a pants

Piemērojot Direktīvas 2006/112/EK 14. panta 4. punktu, uzskata, ka preces nosūta vai transportē piegādātājs vai tā interesēs, arī tad, ja piegādātājs preču nosūtīšanā vai transportēšanā piedalās netieši, šādos gadījumos:

(a) ja piegādātājs preču nosūtīšanu vai transportēšanu nodod apakšuzņēmumā trešai personai, kura veic preču tiešo piegādi pircējam;

(b) ja preču nosūtīšanu vai transportēšanu nodrošina trešā persona, bet piegādātājs uzņemas pilnu vai daļēju atbildību par preču tiešo piegādi pircējam;

(c) ja piegādātājs izraksta rēķinus un no pircēja iekasē maksu par transportu un tālāk nodod tos trešai personai, kas organizē preču nosūtīšanu vai transportēšanu;

(d) ja piegādātājs jebkādā veidā sekmē trešās personas tiešās piegādes pakalpojumus pircējam, nodrošina saziņu starp pircēju un trešo personu vai citā veidā sniedz trešai personai informāciju, kas nepieciešama, lai notiktu preču piegāde patērētājam.

Tomēr netiek uzskatīts, ka preces nosūta vai transportē piegādātājs vai tā interesēs tādā gadījumā, ja pircējs pats veic preču transportēšanu vai ja pircējs organizē preču tiešo piegādi ar trešo personu un piegādātājs neiejaucas ne tieši, ne netieši, lai nodrošinātu vai palīdzētu organizēt minēto preču nosūtīšanu vai transportēšanu.

5.b pants

Piemērojot Direktīvas 2006/112/EK 14.a pantu, jēdziens "veicina" nozīmē, ka, izmantojot elektronisku saskarni, notiek pircēja saziņa ar piegādātāju, kurš pārdod preces ar elektroniskās saskarnes palīdzību, un rezultātā ar šīs elektroniskās saskarnes palīdzību šim pircējam tiek piegādātas preces.

Tomēr nodokļa maksātājs neveicina preču piegādi, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

(a) tas ne tieši, ne netieši nenosaka vispārīgos noteikumus, saskaņā ar kuriem tiek veikta preču piegāde;

(b) tas ne tieši, ne netieši nav saistīts ar veiktā maksājuma iekasēšanu no pircēja;

(c) tas ne tieši, ne netieši nav iesaistīts preču pasūtīšanā vai tiešajā piegādē.

Turklāt Direktīvas 2006/112/EK 14.a pantu nepiemēro nodokļa maksātājam, kas nodrošina vienīgi:

(a) maksājumu apstrādi saistībā ar preču piegādi;

(b) preču iekļaušanu sarakstā vai reklāmu;

(c) pircēju novirzīšanu vai pāradresēšanu uz citām elektroniskām saskarnēm, kurās piedāvā iegādāties preces, bez jebkādas turpmākas iesaistīšanās piegādē.

5.c pants

1. Piemērojot Direktīvas 2006/112/EK 14.a pantu, nodokļa maksātājs, par kuru uzskata, ka tas pats ir saņēmis un piegādājis preces, nav atbildīgs par PVN nomaksu, kas pārsniedz to PVN summu, kuru viņš deklarējis un samaksājis par šīm piegādēm, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) nodokļa maksātājs ir atkarīgs no informācijas, ko sniedz piegādātāji, kas pārdod preces ar elektroniskas saskarnes palīdzību, vai citām trešām personām, lai pareizi deklarētu un maksātu PVN par šīm piegādēm;

b) informācija, ko saņem nodokļa maksātājs, ir kļūdaina;

c) nodokļa maksātājs var pierādīt, ka nav zinājis un nekādi nav varējis zināt, ka šī informācija ir nepareiza.

2. Piemērojot Direktīvas 2006/112/EK 14.a pantu, uzskata, ka:

a) persona, kas pārdod preces ar elektroniskas saskarnes palīdzību, ir nodokļa maksātājs;

b) persona, kas pērk šīs preces, nav nodokļa maksātāja.

Tomēr nodokļa maksātājs, par kuru uzskata, ka tas saņēmis un piegādājis preces pats, var atspēkot šā punkta pirmajā daļā minētos pieņēmumus, ja viņam ir informācija par pretējo.";

c) pirms regulas 6. panta iekļauj šādu virsrakstu:

"2. IEDAĻA

Pakalpojumu sniegšana

(Direktīvas 2006/112/EK 24. līdz 29. pants)";

2) regulas 14. pantu svītro;

3) regulā iekļauj šādu Va nodaļu:

"Va NODAĻA

PVN IEKASĒJAMĪBAS GADĪJUMS UN PVN IEKASĒJAMĪBA

(DIREKTĪVAS 2006/112/EK VI SADAĻA)

41.a pants

Piemērojot Direktīvas 2006/112/EK 66.a pantu, brīdis, kad maksājums ir pieņemts, ir tas brīdis, kad piegādātājs, kas pārdod preces ar elektroniskas saskarnes palīdzību, vai persona, kura rīkojas tā interesēs, no pircēja ir saņēmusi maksājuma apstiprinājumu, paziņojumu par atļauju veikt maksājumu vai saistības veikt maksājumu, neatkarīgi no tā, kad ir veikts faktiskais naudas maksājums.";

4) regulas X nodaļā iekļauj šādu 1.a iedaļu:

"1.a iedaļa

Uzskaite

(Direktīvas 2006/112/EK 241. līdz 249. pants)

54.b pants

1. Piemērojot Direktīvas 2006/112/EK 242.a pantu, jēdziens "veicina" nozīmē, ka, izmantojot elektronisku saskarni, notiek pircēja saziņa ar piegādātāju, kurš pārdod preces vai sniedz pakalpojumus ar elektroniskās saskarnes palīdzību, un rezultātā ar šīs elektroniskās saskarnes palīdzību šim pircējam tiek piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi.

Tomēr termins "veicina" neattiecas uz tādu preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) nodokļa maksātājs ne tieši, ne netieši nenosaka vispārīgos noteikumus, saskaņā ar kuriem tiek veikta piegāde;

b) nodokļa maksātājs ne tieši, ne netieši nav saistīts ar veiktā maksājuma iekasēšanu no pircēja;

c) nodokļa maksātājs ne tieši, ne netieši nav iesaistīts preču pasūtīšanā vai tiešajā piegādē;

d) nodokļa maksātājs ne tieši, ne netieši nav iesaistīts pakalpojuma sniegšanā.

2. Piemērojot Direktīvas 2006/112/EK 242.a pantu, jēdziens “atvieglo” neattiecas uz gadījumiem, kad nodokļa maksātājs veic tikai kādu no turpmāk minētajām darbībām:

a) maksājumu apstrāde saistībā ar piegādi;

b) preču vai pakalpojumu iekļaušana sarakstā vai reklāma;

c) pircēju novirzīšanu vai pāradresēšanu uz citām elektroniskām saskarnēm, kurās piedāvā preces vai pakalpojumus, bez jebkādas turpmākas iesaistīšanās piegādē.

54.c pants

1. Direktīvas 2006/112/EK 242.a pantā minētais nodokļa maksātājs veic šādu uzskaiti attiecībā uz piegādēm, ja uzskata, ka viņš pats ir saņēmis un piegādājis preces saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 14.a pantu, vai ja viņš piedalās tādu elektroniski sniegtu pakalpojumu sniegšanā, par kuriem uzskata, ka viņš rīkojas savā vārdā saskaņā ar šīs regulas 9.a pantu:

(a) uzskaiti saskaņā ar šīs regulas 63.c pantu, ja nodokļa maksātājs ir izvēlējies piemērot kādu no īpašajiem režīmiem, kas paredzēti Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļā;

(b) uzskaiti saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 242. pantu, ja nodokļa maksātājs nav izvēlējies piemērot kādu no īpašajiem režīmiem, kas paredzēti Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļā.

2. Direktīvas 2006/112/EK 242.a pantā minētais nodokļa maksātājs par piegādēm, kas nav minētas 1. punktā, glabā šādu informāciju:

(a) tā piegādātāja nosaukums un adrese, kura piegādes ir veicinātas, izmantojot elektronisku saskarni, un, ja pieejams:

i) piegādātāja elektroniskā adrese vai tīmekļa vietne;

ii) piegādātāja PVN identifikācijas numurs vai valsts nodokļa maksātāja reģistrācijas numurs;

iii) piegādātāja bankas konta numurs vai virtuālā konta numurs;

(b) preču apraksts, to vērtība un, ja zināma, vieta, kur preču nosūtīšana vai transportēšana beidzas, un piegādes laiks;

(c) pakalpojumu apraksts, to vērtība un, ja zināma, informācija piegādes vietas un piegādes laika noteikšanai.”;

5) regulas XI nodaļas 2. iedaļu aizstāj ar šādu:

"2. IEDAĻA

Īpaši režīmi nodokļa maksātājiem, kas sniedz pakalpojumus personām, kuras nav nodokļa maksātājas, un kas veic preču tālpārdošanu un konkrētas preču piegādes iekšzemē

(Direktīvas 2006/112/EK 358. līdz 369.x pants)

1. apakšiedaļa

Definīcijas

57.a pants

Šajā iedaļā piemēro šādas definīcijas:

1) "ārpussavienības režīms" ir īpašais režīms pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kuri neveic uzņēmējdarbību Kopienā, kā noteikts Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 2. iedaļā;

2) "Savienības režīms " ir īpašs režīms preču tālpārdošanai Kopienas iekšienē, preču piegādēm dalībvalstī, kuras veiktas ar šādas piegādes veicinošas elektroniskas saskarnes palīdzību, un pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kuri veic uzņēmējdarbību Kopienā, bet ne patēriņa dalībvalstī, kā noteikts Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļā;

3) "importa režīms" ir īpašais režīms tādu preču tālpārdošanai, kas importētas no trešām teritorijām vai trešām valstīm, kā noteikts Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 4. iedaļā;

4) "īpašais režīms" atkarībā no konteksta ir "ārpussavienības režīms", "Savienības režīms" vai "importa režīms";

5) "nodokļa maksātājs" ir Direktīvas 2006/112/EK 359. pantā minētais nodokļa maksātājs, kam ir atļauts izmantot ārpussavienības režīmu, minētās direktīvas 369.b pantā minētais nodokļa maksātājs, kuram ir atļauts izmantot Savienības režīmu, vai minētās direktīvas 369.m pantā minētais nodokļa maksātājs, kam atļauts izmantot importa režīmu;

6) "starpnieks" ir persona, kas definēta Direktīvas 2006/112/EK 369.l panta 2) punktā;

2. apakšiedaļa

Savienības režīma piemērošana

57.b pants

1. Ja nodokļa maksātājam, kurš izmanto Savienības režīmu, saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta ir Kopienā, kā identifikācijas dalībvalsti norāda dalībvalsti, kurā ir tā saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta.

Ja nodokļa maksātājam, kurš izmanto Savienības režīmu, saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta ir ārpus Kopienas, bet Kopienā tam ir vairākas pastāvīgās iestādes, tas var norādīt jebkuru dalībvalsti, kurā tam ir pastāvīgā iestāde, kā identifikācijas dalībvalsti saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 369.a panta otro daļu.

2. Ja nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, preču pārdošanai izmanto Savienības režīmu, tad identifikācijas dalībvalsts ir tā dalībvalsts, no kuras preces nosūta vai transportē. Ja pastāv vairāk nekā viena dalībvalsts, no kuras preces tiek nosūtītas vai transportētas, tas saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 369.a panta otro daļu par identifikācijas dalībvalsti var izvēlēties jebkuru no dalībvalstīm, no kurām preces tiek nosūtītas vai transportētas.

3. apakšiedaļa

Savienības režīma darbības joma

57.c pants

Savienības režīmu nepiemēro pakalpojumiem, ko sniedz dalībvalstī, kurā nodokļa maksātājam ir saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai kutam ir pastāvīgā iestāde. Minēto pakalpojumu sniegšanu deklarē minētās dalībvalsts kompetentajām nodokļu iestādēm PVN deklarācijā, kā noteikts Direktīvas 2006/112/EK 250. pantā.

4. apakšiedaļa

Identifikācija

57.d pants

1. Ja nodokļa maksātājs paziņo identifikācijas dalībvalstij, ka tas plāno izmantot ārpussavienības režīmu vai Savienības režīmu, minēto īpašo režīmu piemēro no nākamā kalendārā ceturkšņa pirmās dienas.

Tomēr, ja preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana, uz ko jāattiecas ārpussavienības režīmam vai Savienības režīmam, pirmo reizi tiek veikta pirms minētā datuma, tad īpašo režīmu piemēro no šī pirmās preču piegādes vai pakalpojuma sniegšanas datuma ar noteikumu, ka nodokļa maksātājs par tādu darbību uzsākšanu, uz kurām jāattiecas režīmam, paziņo identifikācijas dalībvalstij ne vēlāk kā tā mēneša desmitajā dienā, kas seko mēnesim, kurā šīs preces tika piegādātas vai šie pakalpojumi tika sniegti pirmoreiz.

2. Ja nodokļa maksātājs vai starpnieks, kas rīkojas tā interesēs, informē identifikācijas dalībvalsti, ka tas plāno izmantot importa režīmu, tad minēto īpašo režīmu piemēro no dienas, kad nodokļa maksātājam vai starpniekam ir piešķirts individuālais PVN identifikācijas numurs attiecībā uz importa režīmu, kā noteikts Direktīvas 2006/112/EK 369.q panta 1. un 3. punktā.

57.e pants

Identifikācijas dalībvalsts identificē nodokļa maksātāju, kas izmanto Savienības režīmu, ar PVN identifikācijas numuru, kas minēts Direktīvas 2006/112/EK 214. un 215. pantā.

Individuālais identifikācijas numurs, kas piešķirts starpniekam saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 369.q panta 2. punktu, dod viņam iespēju darboties kā starpniekam to nodokļa maksātāju interesēs, kuri izmanto importa režīmu. Tomēr starpnieks šo numuru nevar izmantot, lai deklarētu PVN darījumiem, par kuriem uzliek nodokli.

57.f pants

1. Ja nodokļa maksātājs, kas izmanto Savienības režīmu, vairs neatbilst nosacījumiem, kuri izklāstīti Direktīvas 2006/112/EK 369.a panta pirmās daļas 2) punktā dotajā definīcijā, dalībvalsts, kurā tas ir bijis identificēts, pārstāj būt identifikācijas dalībvalsts.

Tomēr, ja nodokļa maksātājs joprojām atbilst nosacījumiem, kas jāievēro, lai izmantotu īpašo režīmu, tas, lai turpinātu izmantot šo režīmu, kā jauno identifikācijas dalībvalsti norāda citu dalībvalsti, kurā tam ir saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai, ja tam nav saimnieciskās darbības pastāvīgās vietas Kopienā, norāda dalībvalsti, kurā tam ir pastāvīgā iestāde. Ja nodokļa maksātājs, kas preču piegādei izmanto Savienības režīmu, neveic uzņēmējdarbību Kopienā, tas kā jauno identifikācijas dalībvalsti norāda dalībvalsti, no kuras nosūta vai transportē preces.

Ja saskaņā ar otro daļu mainās identifikācijas dalībvalsts, tad minētās izmaiņas piemēro no tā datuma, kad nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības vieta vai pastāvīgā iestāde vairs nav dalībvalstī, kura iepriekš ir bijusi norādīta kā identifikācijas dalībvalsts, vai no tā datuma, kurā minētais nodokļa maksātājs vairs neveic preču nosūtīšanu vai transportēšanu no minētās dalībvalsts.

2. Ja nodokļa maksātājs, kas izmanto importa režīmu, vai starpnieks, kas rīkojas tā interesēs, vairs neatbilst nosacījumiem, kuri izklāstīti Direktīvas 2006/112/EK 369.l otrās daļas 3) punkta b) līdz e) apakšpunktā, tad dalībvalsts, kurā nodokļa maksātājs vai tā starpnieks ir bijis identificēts, pārstāj būt identifikācijas dalībvalsts.

Tomēr, ja nodokļa maksātājs vai tā starpnieks joprojām atbilst nosacījumiem, kas jāievēro, lai izmantotu īpašo režīmu, tas, lai turpinātu izmantot šo režīmu, kā jauno identifikācijas dalībvalsti norāda citu dalībvalsti, kurā tam ir saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai, ja tam nav saimnieciskās darbības pastāvīgās vietas Kopienā, norāda dalībvalsti, kurā tam ir pastāvīgā iestāde.

Ja saskaņā ar otro daļu mainās identifikācijas dalībvalsts, tad minētās izmaiņas piemēro no tā datuma, kad nodokļa maksātāja vai tā starpnieka saimnieciskās darbības vieta vai pastāvīgā iestāde vairs nav dalībvalstī, kura iepriekš ir bijusi norādīta kā identifikācijas dalībvalsts.

57.g pants

1. Nodokļa maksātājs, kas izmanto ārpussavienības režīmu vai Savienības režīmu, var pārtraukt šo režīmu izmantošanu neatkarīgi no tā, vai tas turpina piegādāt preces vai sniegt pakalpojumus, uz kuriem var attiecināt šos īpašos režīmus. Nodokļa maksātājs par to informē identifikācijas dalībvalsti vismaz 15 dienas pirms kalendārā ceturkšņa beigām, kurš bija pirms tā kalendārā ceturkšņa, kurā nodokļa maksātājs plāno pārtraukt režīma izmantošanu. Pārtraukšana stājas spēkā no nākamā kalendārā ceturkšņa pirmās dienas.

Tās PVN saistības attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas rodas pēc datuma, kad pārtraukšana ir stājusies spēkā, tiek kārtotas tieši ar attiecīgās patēriņa dalībvalsts nodokļu iestādēm.

2. Nodokļa maksātājs, kas izmanto importa režīmu, var pārtraukt šā režīma izmantošanu neatkarīgi no tā, vai viņš turpina no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu. Nodokļa maksātājs vai starpnieks, kurš rīkojas tā interesēs, informē identifikācijas dalībvalsti vismaz 15 dienas pirms tā mēneša beigām, kurš ir pirms mēneša, kurā nodokļa maksātājs plāno pārtraukt režīma

izmantošanu. Pārtraukšana stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā, un nodokļa maksātājam vairs nav atļauts izmantot režīmu preču piegādēm, ko veic pēc attiecīgās dienas.

5. apakšiedaļa

Ziņošanas pienākumi

57.h pants

1. Nodokļa maksātājs vai starpnieks, kurš rīkojas tā interesēs, ne vēlāk kā nākamā mēneša desmitajā dienā identifikācijas dalībvalstij elektroniski paziņo par turpmāk minēto:

(a) par savu darbību, uz ko attiecas kāds no īpašajiem režīmiem, pārtraukšanu,

(b) par savu darbību, uz ko attiecas kāds no īpašajiem režīmiem, izmaiņām, kuru dēļ tas vairs neatbilst attiecīgajiem nosacījumiem, lai varētu izmantot šo īpašo režīmu;

(c) par visām izmaiņām identifikācijas dalībvalstij iepriekš sniegtajā informācijā.

2. Ja identifikācijas dalībvalsts mainās saskaņā ar 57.f pantu, nodokļa maksātājs vai starpnieks, kurš rīkojas tā interesēs, vienlaicīgi informē abas attiecīgās dalībvalstis par maiņu ne vēlāk kā tā mēneša desmitajā dienā, kas seko vietas maiņai. Nodokļa maksātājs jaunajai identifikācijas dalībvalstij sniedz reģistrācijas informāciju, kas tiek prasīta, ja nodokļa maksātājs īpašo režīmu izmanto pirmo reizi.

6. apakšiedaļa

Izslēgšana

58. pants

1. Ja nodokļa maksātājs, kas izmanto kādu no īpašajiem režīmiem, atbilst vienam vai vairākiem Direktīvas 2006/112/EK 369.e pantā noteiktajiem izslēgšanas kritērijiem vai 363. pantā vai 369.r panta 1. un 3. punktā noteiktajiem kritērijiem svītrošanai no identifikācijas reģistra, tad identifikācijas dalībvalsts izslēdz šo nodokļa maksātāju no minētā režīma.

Tikai identifikācijas dalībvalsts var izslēgt nodokļa maksātāju no kāda no īpašajiem režīmiem.

Identifikācijas dalībvalsts pamato savu lēmumu par izslēgšanu vai svītrošanu ar jebkādu pieejamo informāciju, tostarp informāciju, ko sniegusi jebkura cita dalībvalsts.

2. Nodokļa maksātāja izslēgšana no ārpussavienības vai Savienības režīma stājas spēkā no tā kalendārā ceturkšņa pirmās dienas, kas seko dienai, kurā lēmums par izslēgšanu tiek elektroniski nosūtīts nodokļa maksātājam. Tomēr, ja izslēgšana notikusi saimnieciskās darbības vietas vai pastāvīgās iestādes vietas, vai vietas, no kuras sākusies preču nosūtīšana vai transportēšana, maiņas dēļ, izslēgšana stājas spēkā no minētās maiņas datuma.

3. Nodokļa maksātāja izslēgšana no importa režīma stājas spēkā no tā kalendārā mēneša pirmās dienas, kas seko dienai, kurā lēmums par izslēgšanu tiek elektroniski nosūtīts nodokļa maksātājam, izņemot šādus gadījumus:

(a) ja izslēgšana notikusi tā saimnieciskās darbības vietas vai pastāvīgās iestādes vietas maiņas dēļ, – šajā gadījumā izslēgšana stājas spēkā no minētās maiņas datuma;

(b) ja izslēgšana ir saistīta ar viņa pastāvīgu neatbilstību šī režīma noteikumiem, – šajā gadījumā izslēgšana stājas spēkā nākamajā dienā pēc dienas, kad lēmums par izslēgšanu tiek elektroniski nosūtīts nodokļa maksātājam.

4. Izņemot b) punktā minēto situāciju, individuālais PVN identifikācijas numurs, kas piešķirts importa režīma izmantošanai, paliek derīgs tik ilgi, cik vajadzīgs, lai importētu preces, kas piegādātas pirms izslēgšanas datuma, un tomēr ne ilgāk kā divus mēnešus no minētās dienas.

5. Ja starpnieks atbilst kādam no Direktīvas 2006/112/EK 369.r panta 2. punktā noteiktajiem svītrošanas kritērijiem, identifikācijas dalībvalsts svītro minēto starpnieku no identifikācijas reģistra un izslēdz no importa režīma nodokļa maksātājus, kurus šis starpnieks pārstāv.

Tikai identifikācijas dalībvalsts var svītrot starpnieku no identifikācijas reģistra.

Identifikācijas dalībvalsts pamato savu lēmumu par svītrošanu ar jebkādu pieejamo informāciju, tostarp informāciju, ko sniegusi jebkura cita dalībvalsts.

Starpnieka svītrošana no identifikācijas reģistra ir spēkā no tā mēneša pirmās dienas, kas seko dienai, kurā lēmums par svītrošanu tiek elektroniski nosūtīts starpniekam un nodokļa maksātājiem, kurus tas pārstāv, izņemot šādās situācijās:

(a) ja svītrošana notikusi tā saimnieciskās darbības vietas vai pastāvīgās iestādes vietas maiņas dēļ, – šajā gadījumā svītrošana stājas spēkā no minētās maiņas datuma;

(b) ja starpnieka svītrošana ir saistīta ar viņa pastāvīgu neatbilstību importa režīma noteikumiem, – šajā gadījumā svītrošana stājas spēkā nākamajā dienā pēc dienas, kad lēmums par svītrošanu tiek elektroniski nosūtīts starpniekam un nodokļa maksātājiem, kurus tas pārstāv.

58.a pants

Ja nodokļa maksātājs, kas izmanto kādu no īpašajiem režīmiem, divus gadus nevienā patēriņa dalībvalstī nav piegādājis preces vai sniedzis pakalpojumus, uz kuriem attiecas minētais režīms, tad uzskata, ka tas ir pārtraucis darbības, par kurām uzliek nodokli, attiecīgi Direktīvas 2006/112/EK 363. panta b) punkta, 369.e panta b) punkta, 369.r panta 1. punkta b) apakšpunkta vai 369.r panta 3. punkta b) apakšpunkta nozīmē. Šī pārtraukšana neliedz tam izmantot kādu no īpašajiem režīmiem, ja tas atsāk savas darbības, uz kurām attiecas jebkurš no režīmiem.

58.b pants

1. Nodokļa maksātājam, kas izslēgts no kāda no īpašajiem režīmiem ar minēto režīmu saistīto noteikumu pastāvīgas neizpildes dēļ, nav atļauta neviena īpašā režīma izmantošanā nevienā dalībvalstī divus gadus pēc tā deklarācijas pārskata perioda, kurā nodokļa maksātājs ir izslēgts.

Tomēr pirmo daļu nepiemēro attiecībā uz importa režīmu, ja izslēgšana ir bijusi saistīta ar to, ka starpnieks, kurš rīkojas nodokļa maksātāja interesēs, pastāvīgi neievēro noteikumus.

Ja starpnieks tiek svītrots no identifikācijas reģistra tā iemesla dēļ, ka pastāvīgi netiek ievēroti importa režīma noteikumi, tad viņam nav atļauts darboties kā starpniekam divus gadus no mēneša, kurā viņš tika svītrots no minētā reģistra.

2. Uzskata, ka nodokļa maksātājs vai tā starpnieks pastāvīgi neievēro ar kādu no īpašajiem režīmiem saistītos noteikumus Direktīvas 2006/112/EK 363. panta d)

punkta, 369.e panta d) punkta, 369.r panta 1. punkta d) apakšpunkta, 369.r panta 2. punkta c) apakšpunkta vai 369.r panta 3. punkta d) apakšpunkta nozīmē, vismaz šādos gadījumos:

(a) ja identifikācijas dalībvalsts par trim deklarācijas pārskata periodiem, kas bijuši tieši pirms tam, ir izdevusi tam vai starpniekam, kurs rīkojas tā interesēs, atgādinājumus saskaņā ar 60.a pantu un desmit dienu laikā pēc atgādinājuma nosūtīšanas PVN deklarācija nav iesniegta par katru un par visiem no minētajiem deklarācijas pārskata periodiem;

(b) ja identifikācijas dalībvalsts par trim deklarācijas pārskata periodiem, kas bijuši tieši pirms tam, ir tam vai starpniekam, kurš rīkojas tā interesēs, izdevusi atgādinājumus saskaņā ar 63.a pantu un desmit dienu laikā pēc katra atgādinājuma nosūtīšanas deklarētais PVN pilnā apjomā nav samaksāts par katru un par visiem no minētajiem deklarācijas pārskata periodiem, izņemot, ja atlikusī nesamaksātā summa par katru deklarācijas pārskata periodu ir mazāka par EUR 100;

(c) ja pēc identifikācijas dalībvalsts pieprasījuma un vienu mēnesi pēc atkārtota atgādinājuma, ko izdevusi identifikācijas dalībvalsts, nodokļa maksātājs vai starpnieks, kurš rīkojas tā interesēs, nav darījis elektroniski pieejamu uzskaiti, kas minēta Direktīvas 2006/112/EK 369., 369.k un 369.x pantā.

58.c pants

Nodokļa maksātājs, kas ir izslēgts no ārpussavienības režīma vai no Savienības režīma, visas PVN saistības attiecībā uz preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, kas rodas pēc datuma, kad izslēgšana stājas spēkā, kārto tieši ar attiecīgās patēriņa dalībvalsts nodokļu iestādēm.

7. apakšiedaļa

PVN deklarācija

59. pants

1. Jebkurš deklarācijas pārskata periods Direktīvas 2006/112/EK 364., 369.f vai 369.s panta nozīmē ir atsevišķs deklarācijas pārskata periods.

2. Ja saskaņā ar 57.d panta 1. punkta otro daļu ārpussavienības režīmu vai Savienības režīmu piemēro no dienas, kad preces tika piegādātas vai pakalpojumi tika sniegti pirmo reizi, nodokļa maksātājs iesniedz atsevišķu PVN deklarāciju par to kalendāro ceturksni, kurā preces tika piegādātas vai pakalpojumi tika sniegti pirmo reizi.

3. Ja nodokļa maksātājs deklarācijas pārskata periodā ir bijis reģistrēts ārpussavienības režīmam un Savienības režīmam, tas iesniedz PVN deklarācijas un veic attiecīgos maksājumus katra režīma identifikācijas dalībvalstij par precēm, kas piegādātas, vai pakalpojumiem, kas sniegti, un par laikposmiem, uz kuriem attiecas minētie režīmi.

4. Ja identifikācijas dalībvalsts maiņa saskaņā ar 57.f pantu notiek pēc deklarācijas pārskata perioda pirmās dienas, nodokļa maksātājs vai starpnieks, kurš rīkojas tā interesēs, iesniedz PVN deklarācijas un veic attiecīgos maksājumus iepriekšējai un jaunajai identifikācijas dalībvalstij par precēm, kas piegādātas, vai par pakalpojumiem, kas sniegti attiecīgajos laikposmos, kad dalībvalstis bija identifikācijas dalībvalsts.

59.a pants

Ja nodokļa maksātājs, kas izmanto kādu no īpašajiem režīmiem, pārskata periodā nevienā patēriņa dalībvalstī nav piegādājis preces vai sniedzis pakalpojumus un tam nav jāveic labojumi iepriekšējās deklarācijās, tas vai starpnieks, kurš rīkojas tā interesēs, iesniedz PVN deklarāciju, norādot, ka minētajā periodā preces nav piegādātas vai pakalpojumi nav sniegti (nulles PVN deklarācija).

60. pants

PVN deklarācijās, kas sagatavotas saskaņā ar īpašajiem režīmiem, summas nenoapaļo uz augšu vai uz leju līdz tuvākajai pilnajai naudas vienībai. Deklarē un samaksā precīzu PVN summu.

60.a pants

Ja nodokļa maksātāji vai starpnieki, kuri rīkojas to interesēs, nav iesnieguši PVN deklarāciju saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 364., 369.f vai 369.s pantu, tad identifikācijas dalībvalsts tiem elektroniski atgādina pienākumu iesniegt šādu deklarāciju. Identifikācijas dalībvalsts atgādinājumu izdod desmitajā dienā pēc dienas, kurā būtu bijis jāiesniedz deklarācija, un elektroniski informē pārējās dalībvalstis, ka ir izdots atgādinājums.

Visi turpmākie atgādinājumi un PVN noteikšanas un iekasēšanas pasākumi ir attiecīgās patēriņa dalībvalsts atbildībā.

Neatkarīgi no jebkura izdota atgādinājuma un jebkuriem pasākumiem, ko veikusi patēriņa dalībvalsts, nodokļa maksātājs vai starpnieks, kurš rīkojas tā interesēs, iesniedz PVN deklarāciju identifikācijas dalībvalstij.

61. pants

1. Kad PVN deklarācija ir iesniegta, vienīgais veids, kā veic visas turpmākās izmaiņas tajā ietvertajos skaitļos, kas attiecas uz periodiem līdz pēdējam deklarācijas pārskata periodam 2020. gadā un ieskaitot to, ir izdarot grozījumus šajā deklarācijā un nevis izdarot pielāgojumus nākamajā deklarācijā.

Kad PVN deklarācija ir iesniegta, vienīgais veids, kā veic visas turpmākās izmaiņas tajā ietvertajos skaitļos, kas attiecas uz periodiem no pirmā deklarācijas pārskata perioda 2021. gadā, ir izdarot pielāgojumus nākamajā deklarācijā.

2. Grozījumus, kas minēti 1. punktā, elektroniski iesniedz identifikācijas dalībvalstij trīs gadu laikā pēc datuma, kad tika prasīts iesniegt sākotnējo deklarāciju.

Tomēr patēriņa dalībvalsts noteikumus attiecībā uz novērtējumiem un grozījumiem saglabā neskartus.

61.a pants

1. Nodokļa maksātājs vai starpnieks, kurš rīkojas tā interesēs, iesniedz savu galīgo PVN deklarāciju un novēlotas iepriekšējās deklarācijas, un veic attiecīgos maksājumus tai dalībvalstij, kas bijusi identifikācijas dalībvalsts pārtraukšanas, izslēgšanas vai izmaiņu veikšanas laikā, ja tas:

(a) pārtrauc izmantot kādu no īpašajiem režīmiem;

(b) ir izslēgts no viena no īpašajiem režīmiem;

(c) maina identifikācijas dalībvalsti saskaņā ar 57.f pantu.

Visi labojumi galīgajā deklarācijā un iepriekšējo deklarācijās, kas radušies pēc galīgās deklarācijas iesniegšanas, tiek kārtoti tieši attiecīgās patēriņa dalībvalsts nodokļu iestādēs.

2. Starpnieks iesniedz galīgās PVN deklarācijas attiecībā uz visiem nodokļa maksātājiem, kuru interesēs viņš rīkojas, kā arī novēlotas iepriekšējās deklarācijas un veic attiecīgos maksājumus tai dalībvalstij, kura bijusi identifikācijas dalībvalsts svītrošanas vai izmaiņu veikšanas laikā, ja:

(a) tas ir svītrots no identifikācijas reģistra;

(b) maina identifikācijas dalībvalsti saskaņā ar 57.f panta 2. punktu.

Visi labojumi galīgajā deklarācijā un iepriekšējo deklarācijās, kas radušies pēc galīgās deklarācijas iesniegšanas, tiek kārtoti tieši attiecīgās patēriņa dalībvalsts nodokļu iestādēs.

7.a apakšiedaļa

Importa režīms — nodokļa iekasējamības gadījums

61.b pants

Piemērojot Direktīvas 2006/112/EK 369.n pantu, brīdis, kad maksājums ir pieņemts, ir tas brīdis, kad nodokļa maksātājs, kurš izmanto importa režīmu, vai persona, kura rīkojas tā interesēs, vai, piemērojot Direktīvas 2006/112/EK 14.a panta 1. punktu, piegādātājs, kurš pārdod preces ar elektroniskas saskarnes palīdzību, ir no pircēja saņēmis maksājuma apstiprinājumu, paziņojumu par atļauju veikt maksājumu vai saistības veikt maksājumu, neatkarīgi no tā, kad ir veikts faktiskais naudas maksājums.

8. apakšiedaļa

Valūta

61.c pants

Ja identifikācijas dalībvalsts, kuras valūta nav euro, nosaka, ka PVN deklarācija ir jāsagatavo tās valsts valūtā, šis nosacījums attiecas uz to visu nodokļa maksātāju PVN deklarācijām, kuri izmanto īpašos režīmus.

9. apakšiedaļa

Maksājumi

62. pants

Neskarot 63.a panta trešo daļu un 63.b pantu, nodokļa maksātājs vai starpnieks, kurs rīkojas tā interesēs, visus maksājumus veic identifikācijas dalībvalstij.

PVN maksājumi, ko veicis nodokļa maksātājs vai starpnieks, kurš rīkojas tā interesēs, saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 367., 369.i pantu vai 369.v pantu, attiecas konkrēti uz PVN deklarāciju, kura iesniegta saskaņā ar minētās direktīvas 364., 369.f vai 369.s pantu. Nodokļa maksātājs vai starpnieks, kurs rīkojas tā interesēs, var veikt jebkādus turpmākus samaksāto summu pielāgojumus, tikai atsaucoties uz minēto deklarāciju, un tās nevar attiecināt uz citu

deklarāciju vai pielāgot nākamajā deklarācijā. Katrā maksājumā norāda šīs konkrētās deklarācijas atsauces numuru.

63. pants

Identifikācijas dalībvalsts, kurai samaksāta lielāka summa par to, kas norādīta PVN deklarācijā, kura iesniegta saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 364., 369.f vai 369.s pantu, atmaksā pārmaksāto summu tieši attiecīgajam nodokļa maksātājam vai starpniekam, kurš rīkojas tā interesēs.

Ja identifikācijas dalībvalstij samaksāta summa par PVN deklarāciju, kas pēc tam atzīta par kļūdainu, un ja minētā dalībvalsts šo summu jau ir sadalījusi patēriņa dalībvalstīm, šīs patēriņa dalībvalstis katra atmaksā savu attiecīgo daļu no pārmaksātās summas tieši nodokļa maksātājam vai starpniekam, kurš rīkojas tā interesēs.

Tomēr, ja pārmaksas attiecas uz laikposmiem līdz pēdējam deklarācijas pārskata periodam 2018. gadā (ieskaitot to), identifikācijas dalībvalsts atmaksā atbilstīgo attiecīgās summas daļu, kas paturēta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 904/2010 46. panta 3. punktu, un patēriņa dalībvalsts atmaksā pārmaksu, no kuras atņemta summa, ko atmaksā identifikācijas dalībvalsts.

Patēriņa dalībvalsts elektroniski informē identifikācijas dalībvalsti par šīm atmaksātajām summām.

63.a pants

Ja nodokļa maksātājs vai starpnieks, kurš rīkojas tā interesēs, ir iesniedzis PVN deklarāciju saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 364., 369.f vai 369.s pantu, bet maksājums nav veikts vai tas ir mazāks par summu, kas izriet no deklarācijas, identifikācijas dalībvalsts desmitajā dienā pēc pēdējās dienas, kad maksājumu būtu vajadzējis veikt saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 367., 369.i vai 369.v pantu, elektroniski atgādina nodokļa maksātājam vai starpniekam, kurš rīkojas tā interesēs, par visiem nokavētajiem PVN maksājumiem un elektroniski informē par to patēriņa dalībvalstis.

Identifikācijas dalībvalsts elektroniski informē patēriņa dalībvalsti, ka atgādinājums ir izsūtīts.

Visi turpmākie atgādinājumi un PVN iekasēšanas pasākumi ir attiecīgās patēriņa dalībvalsts atbildībā. Ja patēriņa dalībvalsts atkārtoti ir izdevusi šādus atgādinājumus, attiecīgo PVN maksā minētajai dalībvalstij.

Patēriņa dalībvalsts elektroniski informē identifikācijas dalībvalsti, ka atgādinājums ir izdots.

63.b pants

Ja PVN deklarācija nav iesniegta vai ja tā ir iesniegta ar nokavēšanos vai ir nepilnīga vai nepareiza, vai ja PVN maksājums ir nokavēts, visus procentu maksājumus, soda naudas un jebkādus citus maksājumus aprēķina un novērtē patēriņa dalībvalsts. Nodokļa maksātājs vai starpnieks, kurš rīkojas tā interesēs, maksā šādus procentu maksājumus, soda naudas un jebkādus citus maksājumus tieši patēriņa dalībvalstij.

10. apakšiedaļa

Uzskaite

63.c pants

1. Nodokļa maksātāja veiktajā uzskaitē ietver šādu informāciju, kas uzskatāma par pietiekami detalizētu Direktīvas 2006/112/EK 369. un 369.k panta nozīmē:

(a) patēriņa dalībvalsts, kurā piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi;

(b) sniegto pakalpojumu veids vai piegādāto preču apraksts un daudzums;

(c) preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanas datums;

(d) summa, kurai uzliekams nodoklis, norādot izmantoto valūtu;

(e) visi turpmākie palielinājumi vai samazinājumi summai, kurai uzliekams nodoklis;

(f) piemērotā PVN likme;

(g) maksājamā PVN summa, norādot izmantoto valūtu;

(h) saņemto maksājumu datums un summa;

(i) jebkādi maksājumi kontā, kas saņemti pirms preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanas, ja zināmi;

(j) ja ir izrakstīts rēķins, rēķinā ietvertā informācija;

(k) attiecībā uz pakalpojumiem – informācija, ko izmanto, lai noteiktu vietu, kur pircējs veic uzņēmējdarbību vai kur tam ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta, un attiecībā uz precēm – informācija, kas izmantota, lai noteiktu vietu, kur sākas un beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam;

(l) jebkādi pierādījumi par preču iespējamu atgriešanu, tostarp summa, kurai uzliekams nodoklis, un piemērotā PVN likme.

2. Nodokļa maksātāja vai starpnieka, kurš rīkojas tā interesēs, veiktajā uzskaitē ietver šādu informāciju, kas uzskatāma par pietiekami detalizētu Direktīvas 2006/112/EK 369.x panta nozīmē:

(a) patēriņa dalībvalsts, kurā piegādātas preces;

(b) piegādāto preču apraksts un daudzums;

(c) preču piegādes datums;

(d) summa, kurai uzliekams nodoklis, norādot izmantoto valūtu;

(e) visi turpmākie palielinājumi vai samazinājumi summai, kurai uzliekams nodoklis;

(f) piemērotā PVN likme;

(g) maksājamā PVN summa, norādot izmantoto valūtu;

(h) saņemto maksājumu datums un summa;

(i) jebkādi maksājumi kontā, kas saņemti pirms preču piegādes, ja zināmi;

(j) ja ir izrakstīts rēķins, rēķinā ietvertā informācija;

(k) informācija, ko izmanto, lai noteiktu vietu, kur sākas un beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam;

(l) pierādījumi par preču iespējamu atgriešanu, tostarp summa, kurai uzliekams nodoklis, un piemērotā PVN likme;

(m) unikālais sūtījuma numurs vai unikālais darījuma numurs.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minēto informāciju nodokļa maksātājs vai starpnieks, kurš rīkojas tā interesēs, uzskaita tādā veidā, lai to bez kavēšanās un par katru atsevišķo piegādāto preci vai sniegto pakalpojumu var darīt pieejamu elektroniski.

Ja nodokļa maksātājam vai starpniekam, kurš rīkojas tā interesēs, ir izteikta prasība elektroniski iesniegt Direktīvas 2006/112/EK 369., 369.k un 369.x pantā minēto uzskaiti, un viņš to nav iesniedzis 20 dienu laikā pēc pieprasījuma dienas, tad identifikācijas dalībvalsts atgādina nodokļa maksātājam vai starpniekam, kurš rīkojas tā interesēs, iesniegt minēto uzskaiti. Identifikācijas dalībvalsts elektroniski informē patēriņa dalībvalsti, ka atgādinājums ir izsūtīts.”.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2021. gada 1. janvāra.

Tomēr dalībvalstis ļauj nodokļa maksātājiem un starpniekiem, kuri rīkojas to interesēs, no 2020. gada 1. oktobra iesniegt informāciju, kas nepieciešama, lai veiktu reģistrāciju īpašajiem režīmiem, saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 360. pantu, 369.c pantu vai 369.o pantu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs